

Allmindelighed hente deres Kundskab til saa-
danne Valg fra Departementstidenden eller de
københavnske Bladte, hvorimod jeg antager, at
naar et Valg er foregaaet, vil det ved den
Fremgangsmaade, som er blevet brugt, snarest
være gjort bekjendt i vedkommende Amt eller
District, paa hvem Udnævnelsen er faldet.
Forsaavidt det kunde være tvivlsomt, om en
Henwendunge til Ministeriet, saalænge en For-
mand endnu ikke er udnævnt, kan træde ifstedi-
for en Henwendunge til Formanden selv, da vil
dette Spørgsmaal kunne underkastes Bedøm-
melse af Afsløsningscommisstonen selv. Jeg kan
ikke nægte, at mig personlig forekommer den at
maatte kunne træde ifstedi dersor. Naar Ved-
kommende have henvedt sig til Ministeriet,
have de gjort Alt, hvad der stod i deres Magt
for at henvede sig til rette Vedkommende, og
i Allmindelighed vil det have ledet til, at Be-
gjæringerne af Ministeriet ere blevne tilstillede
Formanden, saasnart som muligt. Forsaavidt
der er opkastet Spørgsmaal om, hvorvidt en
Stigsdagsmand kan overtage Hverv som For-
mand, saa antager jeg, at han maa være i stand
til at udføre en saadan Forretning.

B. Christensen: Jeg havde paa dette
Trin af Sagen villet afholde mig fra de
mangfoldige Bemærkninger, som jeg rigtignok
maa tilstaae, at denne Lovs Udførelse fra
Indenrigsministeriets Side efter min Overbevils-
ning kan give Anledning til. Men efter at
have hørt den høitærede Indenrigsministers
meget paafaldende Uttringer i dette Dieblik,
finder jeg mig dog foranlediget til blot at sige
to Ord om to af disse Uttringer. Den høitærede
Indenrigsminister støttede sig til, at han
ikke indsaar rettere, end at Huusmændene ikke
tabte Noget, idet de, naar de ingen Formand
havde, kunde henvede sig til Indenrigsmini-
steriet. Jeg veed nu meget godt, at der ere
de Huusmænd, som have gjort dette; men jeg
maa dog spørge den høitærede Minister: Hvoraf
skulle Huusmændene i Allmindelighed vide, at
de kunne gaae denne Vej? Anordningen gi-
ver dem sandelig ingen Veileitung i denne
Retning, og det er Noget, som i det Mindste
her i Danmark ikke er uhørt, og som sandelig
har en Deel for sig, at Ministrene ikke be-

satte sig med, hvad Loven ikke har undersagt
deres Næssort. Men jeg skal mindre for Die-
blifiket opholde mig derved. Jeg vil haabe, at
Ingen vil gjøre Indsigelse imod, at de Begje-
ringer, der blive indgivne til Ministeriet, blive
tagne for gyldige; jeg vil haabe det, og twivler
slet ikke om, at det vil vise sig saaledes, og
at Spørgsmaalet altsaa forsaavidt vil falde
bort. Naar derimod den høitærede Minister
har sagt, at Ministeriet slet ikke indlod sig
paa at offentliggiore dets Udnævnelser, men
at det meget snart vilde komme til de Pa-
gjældendes Kundskab, fordi Ministeriet har til-
kjendegivet Udnævnelsen til vedkommende Amt-
mand, og det paalaae Formændene strax at
bekjendtgjøre det, saasnart de vare blevne ud-
nævnte, i deres Kredse, saa rober dette sande-
lig et lidet klart og et i dette Tilfælde meget
uheldigt Kjendskab til den Forretningsphære,
som er den høitærede Minister betroet. Thi
han maa dog vel vide, at Ministeriets Skri-
velse skal gaae først fra Ministeriets Contoir
til vedkommende Amtmand, derefter fra Amt-
mandens Contoir til vedkommende Herre-
sfoged, fra Herrebsfogdens Contoir til vedkom-
mende Formand, og fra Formanden atter
til, Gud veed hvormange, Trin; og Mi-
nisteren maa antage, at hans Meddelelse
skal gaae gjennem grumme mange Trin;
thi, mine Herrer! det er vel en tilsyne-
ladende Smaating, men den characteriserer vore
Forhold særdeles, at i det Amt, der ligger
lige under Regeringens Dine, og hvis Amt-
mand og Amtsraad maafee høre til de første
blandt Amtmændene og Amtsraadene, der har
man, med Beskyttelse af, ja jeg kunde sige med
Paalæg fra Ministeriets Side, hævdet den
Praxis, at naar Ministeriet vil meddele en
Mand i Communen eller Communeraadet No-
get, da skriver det ikke til Amtsraadet og gien-
nem det til Communeraadet, heller ikke directe,
men til Amtmanden, og denne Amtmand skri-
ver heller ikke directe til Communeraadet, —
dette strider formodentlig mod den gamle Em-
bedsværdighed — nei! han skriver til sin Po-
litimester, der er Medlem af Communeraadet,
og senere maa Communeraadet modtage Med-
delelsen fra denne Politimester. Jeg troer,
at en constitutionel Minister skulde be-